

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/384/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207891
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8814207891.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom Mgr. Annou Monokovou v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P.O. BOX 205, Bratislava proti žalovaným: 1. T. R., M.. XX.XX.XXXX, Q. C. XXXX/XXB, F. M. A., 2. Š. R., M.. XX.XX.XXXX, Q. C. XXX/XX, A..Č.. G. XXX, F. M. A., 3. J. U., M.. XX.XX.XXXX, Q. C. XXXX/XXB, F. M. A., o zaplatenie 8683,99 eur s prísl. takto

rozhodol:

Konanie vo vzťahu k žalovanej v 3. rade zastavuje.

Žalovanej v 3. rade voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Čo do zvyšku žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva vo vzťahu k žalovaným v 1. a v 2. rade náhradu trov konania v pomere 34%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovanú v 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 8683,99 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 7602,07 eur od 08.03.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 poskytla žalovaným na základe úverovej zmluvy č. 0561364728 uzavretej dňa 30.08.2005 úver s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 8,6% p.a., ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou pravidelných splátok o výške 3798 Sk (126,07 eur) s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.09.2005 a dátumom konečnej splatnosti úveru 20.08.2015. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaní svoj záväzok nespĺnili riadne a včas v lehotách splatnosti mesačných splátok úveru. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 18.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru v súlade s ust. Čl. 7.6. bpd 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy, čím sa pohľadávka z úverovej zmluvy v celkovej výške 9189,63 eur pozostávajúca z istiny nesplatennej časti úveru v sume 7602,07 eur, nesplatených úrokov v sume 1031,09 eur, z nesplatených poplatkov v sume 50,83 eur, nezaplatených zmluvných úrokov z omeškania vo výške 502,13 eur a z nezaplatených zákonných úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úver. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovaným doručené dňa 25.02.2013. Žalovaní svoj záväzok v poskytnutej lehote splatnosti do 07.03.2013 nezaplatili, voči žalobcovi sú tak od 08.03.2013 v omeškani so zaplatením pohľadávky z úverovej zmluvy. Pohľadávka žalobcu s príslušenstvom vzniknutá z titulu nesplateného úveru žalovanými v 1. a 2. rade je zabezpečená ručiteľským vyhlásením žalovanej v 3.rade v písomnej dohode o ručení uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou v 3.rade ako ručiteľom. V písomnej dohode o ručení sa žalovaná v 3.rade zaviazala, že uspokojí pohľadávku žalobcu z titulu nesplateného úveru v prípade, ak žalovaní

v 1. a 2. rade nespĺnia svoj záväzok zaplatiť žalobcovi niektor z pohľadávok vzniknutých na základe úverovej zmluvy riadne a včas. Následne citoval ust.  517 ods. 2 Obcianskeho zákonníka a č 3 ods. nariadenia vlády SR . 87/1995 Z. z. Na základe zmluvy o postpen pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporitelňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkcom zo dňa 28.3.2013 bola pohľadávka voči žalovaným postpen žalobcovi, o om boli alovan upovedomen písomným oznmenm postupcu o postpen pohľadávky v súlade s ust.  526 ods. 1 Obcianskeho zákonníka.

2. Žalovaná v 1. rade požiadala o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach.

3. alovan v 2. rade sa k žalobe nevyjadril.

4. Žalovaná v 3. rade uviedla, že so žalobou nesúhlasí, nakoľko žiadny ruitelsk záväzok neprevzala.

5. V predmetnom spore súd rozhodol rozsudkom zo dňa 18.09.2015 č.k. 13C/384/2014-123, ktorým žalobu voči žalovanej v 3.rade zamietol, náhradu trov konania jej nepriznal a žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5847,27 eur a úrok z omeškania vo vyke 8,75 % ročne zo sumy 5847,27 eur od 08.03.2013 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 176,97 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 320,81 eur na uet právneho zástupca žalobcu a to všetko v mesačných splátkach po 100 eur, ktoré splátky sú splatn vždy do 30-tého dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tm, že čo do zvyšku žalobu zamietol.

6. Žalobca podal proti predmetnému rozsudku v časti výroku I., ktorým súd žalobu zamietol voči žalovanej v 3.rade, v časti výroku IV. ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v časti výroku III. o náhrade trov konania odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám, keď súd 1.stupňa napriek tomu, že žalobca žalobu voči žalovanej v 3.rade pred pojednávaním konaním dňa 18.09.2015 vzal späť, súd na to vôbec neprihliadal a žalobu voči nej zamietol. Sprvnm procesným postupom mal súd 1.stupňa prihliadnuť na procesn úkon žalobcu a konanie voči žalovanej v 3.rade zastaviť. Späťvzatie bolo súdu doruen faxom dňa 17.09.2015 a následne aj poštou. V dalom uviedol, že súd 1.stupňa správne zistil skutkov stav, keď mal za preukzan, že ich právny predchodca dňa 18.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, im sa stal splatn cel zostatok úveru, ktor alovan nezaplatili do okamihu vyhlásenia tejto mimoriadnej splatnosti, avšak právny názor súdu 1.stupňa čo do premlčania jednotlivých splátok úveru je nesprávny rovnako, ako aj právne posúdenie nároku na zaplatenie pôvodne dojednaných úverových splátok. Posúdenie premlčania časti uplatnenej pohľadávky in concreto dohodnutých splátok úveru splatných pred 30.09.2011 podľa č 103 OZ tak, že v jeho zmysle došlo k premlčaniu každej splatnej splátky jednotlivo je nesprávne. ver poskytnut žalovaným našim právním predchodcom, bol splatn dňa 20.08.2015. Tento deň bol dňom konečnej splatnosti úveru. V prípade, že by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pre neplnenie záväzku žalovaných uhrádzať splátky dlhu, premlčacie doba by začala plynúť od 20.08.2015. Avšak z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaných ich právny predchodca, vyuil svoje oprávnenie a dňa 18.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlsen mimoriadnej splatnosti bolo žalovaným doruen dňa 25.02.2013, lehota 10 dn na zaplatenie zosplateného úveru, uplynula dňa 07.03.2013 a od 08.03.2013 sú alovan v omekan s jeho uhradenm. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy mimoriadne zosplateného úveru začala plynúť dňa 08.03.2013 podľa č 101 OZ. Žalovaná pohľadávka tak bola na súde uplatnen v rámci plynutia premlčacej doby. Žalovaná pohľadávka nepozostáva z uhradenia pôvodne v zmluve dojednaných splátok do konečnej splatnosti úveru ale z aktuálneho zostatku dlhu žalovaných ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Rozhodnutie súdu 1.stupňa, ktorým určil v zmluve dojednan poplatok za správu úveru 1,66 eur mesačne za neplatn, nemá oporu v zákone. Ako totiž kontuje aj súd 1.stupňa zákon o bankách zakazuje bankám požadovať od klienta/spotrebiteľa poplatok za vedenie utu. Tento zákaz je inn od 09.06.2013. Žalobca si voči žalovaným uplatňuje právo na zaplatenie poplatkov za správu úveru za obdobie od 01.10.2011 do 18.2013, za obdobie, v ktorom bolo možné platne dojednať si poplatok za správu úveru.

7. Krajsk súd v Prešove uznesením zo dňa 28.02.2017 č.k. 5Co/18/2016-148 zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnut žaloby voči žalovanej v 3.rade a zamietnut žaloby čo do zvyšku a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu 1.inštancie na dalie konanie. V odvodnen rozhodnutia uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že súdu prvej inštancie bolo dňa 17.09.2015 elektronickými prostriedkami doruen späťvzatie žalobného návrhu voči

žalovanej v 3. rade a súčasne ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní vytyčenom na 18.09.2015. Súd prvej inštancie však túto skutočnosť nezohľadnil a na pojednávaní uskutočnenom dňa 18.09.2015 vyhlásil rozsudok, ktorým o. i. žalobu voči žalovanej v 3.rade zamietol. V tomto smere odvolací súd musí dať za pravdu odvolateľovi, nakoľko sa plne stotožňuje s jeho odvolacou námietkou, že takýmto postupom súdu prvej inštancie mu bolo odňaté právo konať pred súdom. V ďalšom uviedol, že sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom smere, že zosplatnenie úveru nemá vplyv na plynutie premlčacej lehoty už splatných splátok pred predčasným zosplatnením úveru (§ 103 prvá veta Občianskeho zákonníka). Vyhlásením mimoriadnej splatnosti totiž začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre splátky, ktorých splatnosť ešte nastala. Pokiaľ ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, nenastáva pri nich opätovne nová doba ich splatnosti a tým nezačína plynúť nová premlčacia doba od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Uvedeným výkladom by mohlo dôjsť k absurdným situáciám, že by pri premlčanej splátke začala plynúť nová premlčacia doba po uplynutí v danom prípade 3 rokov, a to v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Takýto výklad považuje odvolací súd za neprípustný. Taktiež odvolací súd sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za správu úveru zamietol a považuje ho za vecne správny. V ďalšom odvolací súd uviedol, že vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalobcu odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní Zmluvy o splátkovom úvere č. 0561364728 zo dňa 30.08.2005 (ďalej len „zmluva“) zistil, že táto neobsahuje všetky podstatné náležitosti stanovené zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. § 4 ods. 2 vymedzuje aké ďalšie náležitosti má zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahovať. Nakoľko však predmetná zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona javí sa, že daný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový! Z dôvodu zrušenia rozsudku v napadnutej časti musel byť zrušený aj výrok rozsudku o nároku na náhradu trov konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorý v uznesení č. k. 20Co/179/2013-86 z 30.09.2013 konštatoval, že pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci boli použité nekalé zmluvné podmienky, predstavuje to dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto je dôvodné úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznať. S uvedeným, už ustáleným, právnym názorom, sa odvolací súd plne stotožňuje a považuje ho za vecne správny. Žaloba vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej v 3.rade bude prejednaná znova. Rozsudok nadobudol právoplatnosť iba čo do výroku o povinnosti žalovanej v 1.rade a žalovaného v 2.rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5.847,27 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.847,27 Eur od 08.03.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 100,- Eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 30-tého dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku.

8. Súd vykonal dokazovanie v rozsahu ako bolo vykonané dňa 20.03.2015, teda oboznámením so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu a jeho prílohami zo dňa 16.03.2015, potvrdením OR PZ, správou ORPZ zo dňa 10.04.2015, uznesením OR PZ Vranov nad Topľou zo dňa 10.04.2015, spisom Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície ČVS ORP 147/2-VYS-VT-2015, dokladmi predloženými žalovanou v 3.rade, výpoveďami žalovaných, späťvzatím žalobcu, odvolaním žalobcu, uznesením krajského súdu, vyjadrením žalobcu zo dňa 21.09.2017 a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi dňa 18.06.2015 uviedla, že si nepamätá ako došlo k podpisu dohody o ručení, nevie kto ju podpísal, nakoľko od tej doby uplynulo už veľa rokov. Žalovaná v 3. rade, teda jej matka, sa však nemala dozvedieť o tomto úvere. V ďalšom uviedla, že toho času je zamestnaná, pracuje v Nemecku s tým, že mesiac pracuje a mesiac je doma. Jej príjem predstavuje okolo 1250 eur, ale je to príjem na 2 mesiace. Čo sa týka jej výdavkov tak na inkaso a na bývanie platí cca 250 eur, ďalej spláca po 20 eur svoje záväzky a to voči spoločnosti Orange a voči nebankovej spoločnosti. Z jej strany by prichádzalo do úvahy plnenie v splátkach po 50 eur, nakoľko aj keď má príjem v takej výške ako uviedla, takmer všetky výdavky znáša ona, žalovaný v 2. rade jej prispieva len na výživnom

10. Z úradného záznamu zo dňa 09.09.2015 podpísaného žalovanou v 2. rade vyplýva, že táto uviedla, že podpísala dohodu o ručení namiesto žalovanej v 3. rade a to v mene žalovanej v 3.rade a v prítomnosti žalovaného v 2.rade.

11. Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi dňa 18.06.2015 uviedol, že si nespomína ako došlo k podpisu dohody o ručení. U. B., ktorá úver vybavovala, bola ich suseda, to znamená, že niektoré papiere podpísali

aj doma. Čo sa týka predmetného úveru, ten chceli použiť na odkúpenie bytu, ako aj na zakúpenie motorového vozidla. Pokiaľ si spomína, tak so svokrou, teda žalovanou v 3. rade sa o úvere bavili, avšak nepamätá si či s ručením súhlasila. V ďalšom uviedol, že toho času je nezamestnaný a je evidovaný na úrade práce. Pracuje len na základe dohody a jeho príjem je okolo 83 eur, zároveň ešte poberá aj dávku v hmotnej núdzi asi 15 eur. Plní si vyživovaciu povinnosť na dve maloleté deti v sume 54,26 eur mesačne. So žalovanou v 1. rade sú rozvedení a BSM nemajú vyporiadané. Taktiež spláca ďalšie záväzky, ktoré im vznikli počas trvania manželstva s tým, že zmluvy boli na jeho meno a zo dlh voči spoločnosti Orange po 20 eur mesačne, voči spoločnosti Intrum Justitia a Provident Finance, kde platí 10 eur mesačne. Byt, na odkúpenie ktorého použili predmetný úver, bol následne v dražbe predaný.

12. Žalovaná v 3.rade vo svojej výpovedi dňa 20.03.2015 uviedla, že predmetnú záležitosť považuje za podvod. Žalovaným v 1. a 2.rade ručila na inej zmluve, pričom tento úver splatili. V prípade predmetného úveru im za ručiteľku nebola a má za to, že im s tým pomohla pani B., ktorá pracovala v Slovenskej sporiteľni a taktiež má za to, že keď žalovaná v 1. rade a žalovaný v 2 .rade nespĺňali podmienky pre poskytnutie úveru, tak im nemal byť poskytnutý. V ďalšom uviedla, že sa na dohode o ručení, ktorú mala údajne uzatvoriť, je uvedené číslo občianskeho preukazu, no v tom čase takýmto občianskym preukazom nedisponovala, zároveň podpis na dohode o ručení nie je jej, je falošný.

13. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 20.03.2015 uviedol, že pohľadávka žalobcu čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje neuhradenú časť úveru poskytnutého žalovaným právnym predchodcom žalobcu na základe zmluvy o splátkovom úvere. Zo žalobcom predloženého podrobného položkovitého výpisu obrátov na úverovej zmluve je preukázaný kompletný historický vývoj žalovanej pohľadávky. Žalovaní sa zaviazali úver, ktorý im bol poskytnutý dňa 30.08.2005 vo výške 9958,18 eur (300000 Sk) splatiť formou 120 pravidelných mesačných splátok so stanovenou výškou splátky 126,07 eur s dátumom splatnosti jednotlivých splátok k 20.dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dátum splatnosti prvej mesačnej splátky bol dohodnutý k 20.09.2005, dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky úveru k 20.08.2015. Žalovaní od poskytnutia úveru, t.j. od 30.08.2005 do 31.12.2008 zaplatili sumu vo výške 160748 Sk (5335,85 eur), od 01.01.2009 do 30.09.2011, kedy právny predchodca z dôvodu opakovaného porušovania platobnej disciplíny žalovaným zaúčtoval konečný stav úveru uhradili 2124,33 eur. Od 01.10.2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dňa 18.02.2013 nezaplatili žiadnu platbu. Žalobca sa v tomto konaní voči žalovaným domáha zaplata pohľadávky vo výške 8683,99 eur s prísl. Uplatnená pohľadávka pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 7602,07 eur, z nesplatených riadnych úrokov vo výške 1031,09 eur a z nezaplatených poplatkov za správu úveru vo výške 50,83 eur. Neuhradená časť úveru vo výške 7602,07 eur pozostáva z nesplatených istiny úveru, z riadnych úrokov vyčíslených za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy t.j. od 30.08.2005 do 30.09.2011, ktoré neboli k 30.09.2011 uhradené a z poplatkov, vyčíslených za obdobie od uzavretia zmluvy, t.j. od 30.08.2005 do 30.09.2011, ktoré neboli k 30.09.2011 uhradené. Čo sa týka nesplatených riadnych úrokov vo výške 1031,09 eur v špecifikácii postúpenej pohľadávky, tieto predstavujú riadne úroky za obdobie od 01.10.2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 18.02.2013, ktoré boli vyčíslené z konečného zostatku úveru v súlade s čl. 7 bod 7.4. Všeobecných obchodných podmienok, pričom úroková sadzba bola dojednaná vo výške 8,60% ročne. Nesplatené poplatky za správu úveru vo výške 50,83 eur predstavujú poplatky za obdobie od 01.10.2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 18.02.2013. Žalovaným bol za obdobie v súlade s čl. 1 bod 1 Úverovej zmluvy v spojení s ust. čl. 16.1.1. Všeobecných obchodných podmienok. Výška poplatku predstavovala 2,99 eur.

14. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.09.2015 zobral žalobu voči žalovanej v 3.rade späť s tým, že žalobe voči žalovaným v 1.a 2.rade trvajú naďalej v celom rozsahu. V ďalšom uviedol, že nimi uplatnený nárok čo do právneho dôvodu a výšky riadne špecifikovali v podaní zo dňa 16.03.2015. Nimi uplatnený nárok je nárokom z účelovej úverovej zmluvy uzavretej podľa § 497 ObZ. Predmetná úverová zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko ako vyplýva z textu úverovej zmluvy, tak aj z vyjadrenia žalovaných, úver bol poskytnutý na rekonštrukciu a modernizáciu nehnuteľnosti.

15. V podaní zo dňa 21.09.2017 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že eviduje plnenie na žalovanú pohľadávku v rozsahu 900 eur, pričom sa jedná o plnenia na pohľadávku priznanú rozhodnutím súdu pod č.k. 13C/384/2014-123 zo dňa 18.09.2015, ktorým súd zaviazal žalovaných v 1.a2.rade zaplatiť im spoločne a nerozdielne sumu 5847,27 eur s príslušenstvom. V ďalšom zdôraznil,

že absencia RPMN v predloženej zmluve nemôže mať za následok bezúročnosť úveru, nakoľko nimi uplatnený nárok je nárokom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na ust. § 1 ods. 2 písm. a) z č. 258/2001 Z.z., nakoľko ako vyplýva z textu úverovej zmluvy, tak aj z vyjadrenia žalovaných, úver bol poskytnutý na rekonštrukciu a modernizáciu nehnuteľnosti.

16. Žalovaná v 1.rade k vyjadreniu žalobcu zo dňa 21.09.2017 uviedla, že platby, ktoré sú uvedené v predmetnom vyjadrení, tieto uhrádzala iba ona. Sú to vlastne splátky, ktoré im boli povolené súdom, kde mali platiť po 100 eur mesačne s tým, že ona uhradza svoju časť dlhu po 50 eur. Čo sa týka ostatných vecí, hlavne pomerov, že nič sa u nej nezmenilo a zotrváva na tom, čo uviedla v priebehu doterajšieho konania.

17. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka a žalovaní ako dlžníci uzatvorili dňa 30.08.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561364728 podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku. I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 300000 Sk (9958,18 eur), ktorý sa žalovaní zaviazali ako dlžníci splácať v mesačných splátkach po 3798 Sk (126,07 eur) a to k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.08.2015, pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 8,60% ročne.

18. V zmysle čl. II. bod 1 zmluvy, veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi úver po splnení podmienok uvedených v zmluve a to takým spôsobom, že úver pripíše v prospech účtu dlžníka uvedeného v Základných podmienkach Zmluvy. Úver sa považuje za poskytnutý dňom pripísania úveru na účet dlžníka uvedeného v Základných podmienkach zmluvy.

19. Dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky (čl. II. bod 2 zmluvy).

20. Podľa čl. V. bod 2 zmluvy dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

21. Podľa bodu 3. uvedeného článku zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

22. V bode 4. článku V. zmluvy si zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

23. Z dohody o ručení zo dňa 30.08.2005 medzi pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. a ručiteľom žalovanou v 3. rade vyplýva, že táto sa zaviazala uspokojiť pohľadávku v prípade, ak dlžníci neuhradia veriteľovi pohľadávku riadne a včas.

24. V zmysle bodu 1.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú všetky vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom na základe zmlúv uzatvorených v súvislosti s bankovými produktmi, ako aj na vzťahy vznikajúce v súvislosti s konaním, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy.

25. VOP tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s príslušným bankovým produktom, bez ohľadu na to, či je príslušný produkt vo VOP upravený (bod 1.3 VOP).

26. V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. Ak ustanovenia VOP týkajúce sa jednotlivých bankových produktov obsahujú odlišnú úpravu ako všeobecná alebo záverečná časť VOP, sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP (čl. 1 bod 1.4., bod 1.5. VOP).

27. Podľa bodu 7. VOP tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovo-právne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako

veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky vo výške určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu klienta. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

29. Podľa čl. 7 bod 7.3.2. VOP pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. Ak ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu klient a banka sa dohodli na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu. Na základe tejto skutočnosti vznikne na účte nepovolené prečerpanie a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie.

30. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť nakladať s poukázanou sumou (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

31. V zmysle bodu 7.4.4. čl. 4 VOP pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane).

32. Podľa čl. 7 bod 7.6.1. VOP ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo:

a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená:

a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi bankou a klientom, resp. tretou osobou,

c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkoľvek pohľadávke klienta voči banke,

d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

33. Klient je povinný platiť banke poplatky, za služby poskytované bankou podľa sadzovníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v zmluve (čl. 16 bod 16.1.1. VOP).

34. Písomnosťou zo dňa 27.02.2013 označenou ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca žalovaný v 1., 2. a 3.rade rade oznámil, že v zmysle bodu 7.6.1 VOP Slovenská sporiteľňa, a.s. ku dňu 18.02.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje pohľadávka sumu vo výške 9189,63 eur. Toto Oznámenie si žalovaní neprevzali v odbernej lehote.

35. V liste zo dňa 05.04.2013 oznámil právny predchodca žalobcu žalovaný, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 pohľadávku voči nim na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.. Oznámenie o postúpení si žalovaná v 1.a 3.rade prevzali dňa 23.04.2013, žalovaný v 2.rade dňa 25.04.2013.

36. Podľa § 144 a § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

37. V zmysle § 146 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

38. Žalobca zobral svoju žalobu voči žalovanej v 3.rade späť v celom rozsahu, pričom žalovaná v 3.rade so späťvzatím žaloby súhlasila, preto súd konanie voči žalovanej v 3.rade zastavil.

39. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

40. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

42. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne (§ 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

44. Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

45. Ako vyplýva z § 548 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. Ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník. Uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

46. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

47. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

48. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

50. V zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

51. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

52. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

53. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že suma, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, je nárokom zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovanými ako dlžníkmi zo dňa 30.08.2005, na základe ktorej zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver v sume 9958,18 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť za v zmluve dojednaných podmienok, ktorá pohľadávka bola na žalobcu postúpená, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní.

54. Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

55. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

56. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

57. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných

podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

58. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

59. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka). Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

60. Tak ako to vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Prešove, vec je právoplatne skončená, čo sa týka zaplatenia sumy 5847,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5847,27 eur od 08.03.2013 do zaplatenia. Predmetom konania po zrušení rozsudku a po vysporiadaní sa so späťvzatím žaloby voči žalovanej v 3.rade, zostala suma vo výške 2836,72 eur s príslušenstvom.

61. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove sa súd prvej inštancie v prvom rade zaoberal skutočnosťou, či predmetná zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými obsahuje podstatné náležitosti stanovené zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné danú zmluvu posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a to vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o

splátkovom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými dňa 30.08.2005 je síce spotrebiteľskou zmluvou, ale nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere vzhľadom na ust. § 1 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko zo samotného textu úverovej zmluvy, ako aj z vyjadrenia žalovaných vyplýva, že úver bol poskytnutý na bývanie.

62. Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

63. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

64. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

65. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

66. V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

67. Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

68. Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.08.2015. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

69. Jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok, pričom z týmto záverom sa plne stotožnil aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí a to v tom smere, že zosplatenie úveru nemá vplyv na plynutie premlčacej lehoty už splatných splátok pred predčasným zosplatením úveru. Vzhľadom na uvedené tak súd opätovne konštatoval, že nepremľčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby, teda splátky splatné po 30.09.2011, žaloba bola podaná dňa 30.09.2014. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremľčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.10.2011, teda prvá nepremľčaná splátka je splátka splatná dňa 20.10.2011 a takto je spolu nepremľčaných 47 splátok, za rok 2011 tri splátky, za roky 2012, 2013, 2014 splátky v počte po 12 a za rok 2015 8 splátok, nakoľko konečná splatnosť bola dojednaná na deň 20.08.2015.

70. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

71. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

72. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

73. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

74. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

75. Čo sa týka jednotlivých nárokov, úver bol žalovaným poskytnutý pri úrokovej sadzbe 8,60% ročne.

76. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

77. Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (august 2005, spotrebiteľský úver nad 5 rokov) činila úrok 7,44% ročne. Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov za platnú, keďže mal za to, že táto výška úroku nepresahovala v podstatnej miere úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi.

78. V zmysle VOP klient splácal pohľadávku z úveru, ktorá sa skladala z istiny, jej súčasťou a príslušenstva, teda súčasťou dojednanej výšky splátky bol aj poplatok za správu úveru v sume 1,66 eur (50 Sk) mesačne. Potom splátka istiny a úroku z úveru po odpočítaní poplatku za správu úveru v sume 1,66 eur predstavuje sumu 124,41 eur (výška splátky 126,07 eur - poplatok 1,66 eur) a keďže žalobca má nárok na 47 nepremiľčaných splátok, pričom nepremiľčanými boli splátky, ktorých splatnosť nastala po 20.10.2011 každá v sume 124,41 eur, súd vyčíslil pohľadávku z úveru vo výške 5847,27 eur preto súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 5847,27, teda v takej sume na zaplatenie ktorej boli zaviazaní rozsudkom zo dňa 18.09.2015 a čo do zvyšku žalobu opätovne zamietol.

79. Čo sa týka poplatku za správu úveru, tak v zmysle zmluvy bol žalovaný ako klient povinný platiť banke poplatok za správu úveru v sume 1,66 eur mesačne.

80. Ako vyplýva z § 2 písm. e) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

81. V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného

zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

82. Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

83. Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za vedenie úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

84. V danej právnej veci sa jedná o poplatok, ktorý mal byť dojednaný a jednotlivé zložky sa stali splatnými ako súčasť splátky úveru pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úveru podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalovaný ako klient a dlžník z úverového vzťahu bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi poplatok za správu úveru. Teda laicky povedané a rovnako asi aj chápané priemerným spotrebiteľom, žalovaní boli povinní platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí predsa za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a preto na žalovaných ako spotrebiteľov a dlžníka nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí o poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, no nemožno prijať záver, že pod takto definovaný pojem poplatku možno subsumovať akúkoľvek sumu určenú veriteľom predstavujúci úhradu jeho nákladov, pričom sa jedná o poplatok a úhradu predmetnej sumy, za ktoré spotrebiteľovi nie je poskytované žiadne protiplnenie, keď žalovaným zrejme nebol poskytovaný výpis z predmetného úverového účtu a ani nemali prístup k informáciám a údajom vedených na účte, teda jednalo sa čisto o administratívno-technické údaje pre žalobcu ako veriteľa. Na základe uvedeného potom súd nárok žalobcu na zaplatenie tejto časti nároku tak ako je uvedené vyššie zamietol. Z uvedeným záverom sa pritom v plnom rozsahu stotožnil aj odvolací súd, ktorý takýto záver považuje za vecne správny.

85. Vzhľadom na opätovné posúdenie žaloby má súd za to, že žalobcovi vznikol nárok len na 47 nepremišaných splátok ponížených o poplatok za správu úveru, teda na zaplatenie sumy 5847,27 eur, ktorá suma bola žalobcovi priznaná už rozsudkom č.k. 13C/384/2014-123 zo dňa 18.09.2015, ktorý v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2015 a čo do zvyšku žalobu vzhľadom na vyššie uvedené opätovne zamietol.

86. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

87. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

88. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobca a žalovaná v 3.rade rozhodol podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalovanej v 3.rade vznikol nárok na náhradu trov konania, keďže žalobca tým, že voči nej zobral žalobu späť bez udania dôvodu, zavinil zastavenie konania. Keďže si však žalovaná nárok na náhradu trov konania neuplatnila, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

89. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobca a žalovaný v 1.a 2.rade rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Z uplatnenej sumy 8683,99 eur bolo žalobcovi priznaných 5847,27 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 67 % a neúspech 33 %, čo predstavuje úspech žalovaných. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovaných vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 34 %.

90. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

91. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.